

OSTRAVAN.CZ

1. Povídkové leporelo Hodný pan doktor pohladí diváky na duši a rozvibruje jejich bránice

08.11.2019 ostravan.cz - Evelína Vaněk Síčová

[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** divadle; moravskoslezském; Národním; NDM

Neil Simon není pro ostravské diváky neznámé jméno. Jeho brilantní texty, které si pohrávají s humorem s lehkostí a nadhledem, mají vždy úspěch. A právě premiéra inscenace Hodný pan doktor na scéně Dvanáctka v **Národním divadle moravskoslezském** to potvrzuje dvojnásob. Hodný pan Doktor se na scénu **NDM** vrátil podruhé po čtyřiceti letech, a to opět v režii Bedřicha Jansy.

Komorní scéna "12" poskytla prostor pro pěti herců, aby se z jejich různorodých kombinací stali postupně manželé, nadřízení, podřízení, guvernanky, doktoři nebo i utopenci. Povídky Neila Simona našly inspiraci u samotného Antona Pavloviče Čechova a vzhledem k tomu, že ani tento autor zrovna nepatří mezi opomíjené, diváci si užívají dvojnásobnou dávku radosti. Společně s kostýmní úpravou Aleny Schäferové, která ctí dobové zařazení, se o to více v příbězích zrcadlila nadčasovost mezilidských vztahů. Minimalistická scéna Davida Baziky dává prostor především hlavním hrdinům a autentické hudební složce, kterou celou obstarává doprovázející hudebník Vlastimil Ondruška. Za jeho doprovodu se usadíte v hledišti a příjemná atmosféra vás ihned pohltí. Jakmile vás všimne také David Viktora coby vypravěč a průvodce povídkami, hned vás pozve do svého bytu, myšlenek i světa na konci hrotu pera. Zavede vás do zákoutí lidského charakteru a dokáže se převtělit také do dalších postav. Jeho nadhled, příjemná dikce a napětí vytvářející načasování provází diváky po celou dobu, aby se s nimi vypravěč i náležitě rozloučil s grácií doby, která je laskavá a slušná. Na scéně se představí v devíti povídkách (povídka Svody i přes své místo v programu nakonec nebyla zařazena) další čtyři herci – Alexandra Gasnářková, Stanislav Šárský, Kateřina Breiská a Petr Panzenberger. Všechny spojuje brilantní smysl pro komično a chameleonskou přeměnu, která má na malé scéně o to větší hloubku, protože se veškerá mimika nemíjí účinkem a neuniká pohledu nikoho z hlediště. Diváci se baví, tají dech a při některých situacích i trpí se soucivným pohledem.

Představení vás totiž strhne a blízkost přirozeného herectví vám dává pocit, že jste opravdu na návštěvě u pana vypravěče a fandíte hlavnímu hrdinovi i přesto, že v předešlé povídce nebyl za kladase.

Výběr herců se více než povedl. Jednotlivé postavy by se daly popsat jako učebnicové archetypy. S naprostou samozřejmostí se na jevišti pohybuje Alexandra Gasnářková, která prožívá touto premiérou jakési transcendentní deja vú, jelikož v první premiéře v roce 1978 hrála také. Její mikroskopická gesta a téměř neznatelná mimika stačí na to, aby vyjádřily momentální rozpoložení a bavily skrytým významem. Spisovatelsky řečeno, hraje mezi řádky a tím se lehce odlišuje od ostatních kolegů.

Její tehdejší roli převzala Kateřina Breiská a snad nejrazantnějších proměn (od skromné manželky úředníka přes naivní dívku až po rozvernou lehkou děvku) se zhostila s jistotou a přesvědčivostí. Subtilní herečka v sobě skrývá ohromnou zásobu podob, které může divákům naservírovat bez mrknutí oka a přitom docílit zatajených dechů při monologu rovnou všech tří sester.

Jemnost a klid Kateřiny Breiské hezky doplňuje rozvernost a gestikulace Petra Panzenbergera. Místy by se dalo říct, že už to s koulením očí musí každou chvíli přehnat, ale Petr Panzenberger zná své možnosti a vždy je umí v pravou chvíli utnout, aby se už z tak humorné situace nestala fraška. Cit pro situaci má našponovaný a hraje na ty správné strunky divákova očekávání. A nezklame ani jednou.

To, že se dá hrát i v sedě a od stolu, ukazuje především Stanislav Šárský. Vedle energetického Panzenbergera pan Šárský rozdává klid plnými hrstmi. Jeho postavy se nejvíce slévají do podobného typu mužů, ale minimalistické herecké nuance se právě zde projevují nejvíce.

Místy obdivuji samotné herce, že se nenechají strhnout sami sebou, protože lze jasně vidět, jak tato inscenace herce baví a jak si užívají každou minutu. Nespěchají, což se odráží v délce představení. O jednu povídku se hra zkrátila, ale i tak se v sedadlech hlediště uvelebíte na delší dobu, než by se zprvu zdálo. Avšak v tak dobré společnosti se nedá jinak než kvitovat takový možná ne zcela samozřejmý záměr.

Hodný pan doktor patří mezi hry, které budete chtít vidět i vícekrát. Ať už proto, abyste se znovu ponořili do laskavé představy o dobrých koncích, nebo abyste si udělali výlet do doby, kdy dámy chodily v róbách s peřím a pánové ve fracích. Anebo se prostě jen budete chtít bavit, protože díky režisérovi Bedřichovi Jansovi se bavit budete náramně.

Z inscenace Hodný pan doktor. Foto: Radovan Šťastný.

Alexandra Gasnářková a Kateřina Breiská. (Foto: Radovan Šťastný).

S. Šárský a A. Gasnářková. (Foto: Radovan Šťastný).

David Viktora a Petr Panzenberger. (Foto: Radovan Šťastný).

[« zpět na začátek](#)